

ادامه از صفحه اول

حداقل در برابر حداقل

آنجا که گفت «صبر ما حدی دارد» و آنجا که منطقه را در لبه پرتگاه دانست و آنجا که امنیت عربستان را ملزم با خاتمه بحران یمن شمرد. بر مورد «اتلاف امید» یا «تلاش صلح هرمز»، با توجه به اینکه دکتر ظریف نیز مضامین مشابهی را در گذشته مطرح کرده بود، باید منتظر ماند و دید که مخاطبان این طرح چگونه واکنشی به آن نشان خواهند داد. البته نگارنده ترجیح می‌داد که این طرح با توجه مخاطبان هفت‌گانه‌اش، «اتلاف صلح خلیج فارس» نامیده می‌شد و به خاطر این مخاطبان از اسم متفاوتی استفاده نمی‌شد.قبل از سخنرانی روحانی، بیانیه غیرمصفناغه و غیرمبتاز سه کشور اروپایی در روز دوشنبه و سخنرانی توهین‌آمیز ترامپ در روز سه‌شنبه نقش قابل توجهی در تخریب جو داشت. در این بیانیه سه کشور فرانسه، آلمان و انگلیس مدعی شدند که «روشن است که ایران مسئول این بیانیه جمله‌ای بود جمله بسیار منفی دیگر در این بیانیه جمله‌ای بود که در آن سه کشور از ایران می‌خواهند که «بپذیرد» تا برای نیل به «یک توافق درازمدت درباره برنامه هسته‌ای و نیز موضوعات مرتبط به امنیت منطقه به شمول برنامه موشکی ایران و دیگر ابزار پرتاب» مذاکره کند. این سه کشور ظاهراً توجه نداشته‌اند که این جمله با موضوع آنها در همین بیانیه مبنی بر «تعهد مستمر نسبت به برجام» در تناقض است. مشکل بزرگ دیگر این بیانیه عدم توازن آن بود؛ به نحوی که در آن هیچ خواسته‌ای از آمریکا که با خروج از برجام و تحمیل تحریم مقصر اصلی در این روند است، مطرح شده است. تحول مهم دیگر در این رابطه، فاصله‌گرفتن انگلیس از برجام بود. نخست‌وزیر انگلیس با ادبیاتی مانند ادبیات ترامپ درباره برجام، این توافق را «توافقی بد» نامید و از ا لزوم مذاکره برای «یک توافق جایگزین، یا «توافق ترامپ» سخن گفت. سخنان ترامپ راجع به ایران در مجمع عمومی اگرچه از نظر شکلی توهین‌آمیز بود؛ اما به لحاظ محتوا و برخلاف برخی تهدیدات اخیر او به اقدام نظامی در پی حمله به آرامکو،تهدیدآمیز نبود. اشاره او به حمله مذکور گذرا بود و به اعمال تحریم‌های جدیدی به‌عنوان واکنش آمریکا بسنده کرد. درحالی‌که تم اصلی سخنرانی ترامپ تأکید بر ریاضت‌های «مردم» نخست» و در چندجانبه‌گرایی و جهان‌گرایی بود؛ اما درباره ایران از کشورها خواست تا با او همراه شوند. چنین درخواستی در گذشته مورد اعتنای چندانی قرار نگرفته و آمریکا در رابطه با ایران در نوعی انزوای سیاسی قرار داشته است. هرچند که مقامات تندرو آمریکا در روزهای اخیر کوشیده‌اند تا با سوءاستفاده از حمله حوثی‌ها به تأسیسات نفتی عربستان تحولی در شرایط ایجاد کنند. همچنین درخور توجه بود که ترامپ در سخنرانی خود دعوت به مذاکره را تکرار نکرد. نکته مهم دیگر در سخنان ترامپ، عدم تکرار دعوت به مذاکره با مقامات ایران بود. هرچند که در خاتمه این بخش از سخنرانی‌اش به «مادگی هرمان شجاع برای صلح» اشاره کرد.

واقع‌بین باش، هیچ چیز را نخواه

اما اگر در گفت‌وگویی فلسفی آن چنان بازباز که چیزی برای گفتن نداشته باشید، آن وقت اعتراف می‌کنید که فلسفه نه مشق مرگ که خود مرگ است. امروز بازی سیاست و قدرت برای اصلاح‌طلبان بازی مرگ یا خود مرگ است. چه در بازی باشند و چه در بازی؛ اما نباید این بازی را آن‌چنان بازند که چیزی برای گفتن نداشته باشند. پس، تمام هستی اصلاح‌طلبان در شرایط اکنون، در گرو این «گفتن» (چه گفتن و چگونه گفتن و با چه کسی گفتن) است. شاید امروز اصلاح‌طلبان باید از انتخاب گفتن بگویند. کشی نه ناظر بر میل و اراده قدرت، بلکه ناظر بر میل و اراده معطوف به خودآینی، سوه‌شدگی و شور زندگی و جشن و جنبش باهم‌بودگی؛ از امکان انتخاب، به‌مثابه نوعی آگورا بگویند؛ از انتخاب به‌مثابه نوعی امکان برای تبدیل امر سیاسی به یک اثر هنری و زیباشناختی بگویند؛ از انتخاب به‌عنوان نوعی گریزگاه- طریقی برای اعتقاد از آنچه هستند به آنچه می‌خواهند باشند- و راهی برای آفرینش دوباره خود و تاریخ و سرنوشت خود بگویند، از انتخاب به‌مثابه تنها راه ممکن و مطلوب برای تغییر بگویند یا از معطوف به انحلال مردم توسط برخی از اربابان قدرت -از رهگذر انفعال آنها و توسط خودشان- بگویند. شاید باید از تأثیرات انضمامی انتخاب و انتخابات در زندگی روزمره و زیست امروز و فردای مردمان بگویند. شاید با بیان و زبانی شالمویی باید به مردم بگویند که گناه همواره به گردن کسانی است که در هنگامه‌های انتخاب و تغییر تاریخی جامعه خود غایب‌اند. شاید باید از ناکارآمدی و پرهیزنه‌بودن راه‌های دیگر بگویند.

۵

اما به نظر نمی‌رسد شرایط کنونی و افکار عمومی جامعه امروز ایرانی را صرفاً بتوان با این «گفتن»‌ها تدبیر و تمهید کرد، زیرا گفته‌برد از خود با نوعی بی‌کفایتی کفایت نمی‌دیند و بی‌اقتداری/ بی‌اعتباری در بیان گزاره‌های جدی (به بیان فوکو) مواجه است. پس شاید مقدم بر «گفته» و «گفتن» باید درنگی انتقادی و واساختی در زبان و بیان و منش و روش گفته/ نگفته‌پرداز (جریان اصلاح‌طلبی) داشت و آن را با یک «انتخاب و تغییر در خود» مواجه کرد.

ادامه در صفحه ۴

شرق: رئیس‌جمهوری ایران، دیشب برای هفتمین بار پشت تریبون مجمع عمومی سازمان ملل قرار گرفت و با جهان سخن گفت. او گفت که به نمایندگی از ملت و کشور ایران اعلام می‌کند که پاسخ ما به مذاکره تحت تحریم، نه است، روحانی همچنین گفت که ایران هرگز با دشمنی که می‌خواهد با سلاح فقر، فشار و تحریم ایران را به تسلیم وادار، مذاکره نخواهد کرد.رئیس‌جمهوری ایران همچنین همه کشورهای متأثر از تحولات خلیج فارس و تنگه هرمز را به «اتلاف امید» دعوت کرد.

به گزارش «ایسنا»، متن کامل سخنرانی حسن روحانی به این شرح است:
بسم الله الرحمن الرحيم: الحمد لله رب العالمین و الصلوة والسلام علی رسول الله و آله و صحبه.

آقای رئیس، انتخاب شایسته جناب‌عالی به ریاست هفتادوچهارمین نشست سالانه مجمع عمومی ملل متحد را تبریک می‌گویم. برای جناب‌عالی و دبیرکل محترم، آرزوی توفیق دارم. در آغاز سخن مایلم، با گرامیداشت یاد نهضت آزادی‌خواهانه حسین‌بن علی (ع)، به همه حق‌طلبانی که با تحمل همه سختی‌ها، برای احقاق حقوق خود مبارزه می‌کنند و به روان همه شهدای مظلوم بیماران‌ها و اقدامات تروریستی در یمن، سوریه، فلسطین اشغالی، افغانستان، عراق و دیگر کشورهای جهان درود بفرستم. خانم‌ها، آقایان: خاورمیانه در آتش جنگ خونریزی، تجاوزگری، اشغال‌گری، تعصبات مذهبی و فرقه‌ای و افراط‌گرایی می‌سوزد و بزرگ‌ترین قربانی چنین شرایطی ملت مظلوم فلسطین است. تبعیض، تصاحب زمین‌ها، شهرک‌سازی و گشتار همچنان ادامه دارد.

طرح‌های تحمیلی آمریکایی- صهیونیستی مانند معامله قرن، تعیین بیت‌المقدس به‌عنوان پایتخت رژیم صهیونیستی و الحاق بلندی‌های جولان به دیگر سرزمین‌های اشغالی، قطعاً محکوم به شکست است.

برعکس طرح‌های روینگر آمریکا، کمک‌ها و همکاری‌های منطقه‌ای و بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران در حوزه تأمین امنیت و مقابله با تروریسم بسیار تعیین‌کننده بوده است. نمونه‌های بارز آن، همکاری با روسیه و ترکیه در چارچوب روند آستانه درباره بحران سوریه، ارائه طرح صلح برای بحران یمن و همکاری فعال با نمایندگان دبیرکل سازمان ملل متحد، گفت‌وگوهای سازنده با چهار کشور اروپایی و تلاش فعال برای تسهیل مذاکرات صلح میان طرف‌های یعنی است که منجر به موافقت‌نامه صلح استکهلم درخصوص بندر حدیده شد. حضار محترم: من از کشوری می‌آیم که از یک‌سال و نیم پیش، در برابر بی‌رحمانه‌ترین تروریسم اقتصادی ایستادگی نموده و از حق استقلال و توسعه علمی و فناوری خود دفاع کرده است. دولت آمریکا با اعمال تحریم‌های فرامرزی و تهدید دیگر ملت‌ها، تلاش کرده ایران را از مزایای حضور در اقتصاد جهانی محروم کند و با سوءاستفاده از نظام بانکی، به راهزنی بین‌المللی دست زده است. ما ایرانیان، پیشگام ملت‌های منطقه در نهضت‌های آزادی‌خواهی بودیم؛ همواره برای خود و همسایگان مان، صلح و پیشرفت خواسته‌ایم و هرگز در برابر تهاجم و تحمیل تحریم خارجی، تسلیم نشده‌ایم. ما نمی‌توانیم دعوت به مذاکره کسانی را باور کنیم که اعلام می‌کنند سخت‌ترین تحریم‌های تاریخ را علیه کرامت و معیشت ملت‌مان اعمال کرده‌اند. چگونه می‌توان باور کرد که جنایت و فشار بر زندگی ۸۳ میلیون ایرانی به‌ویژه زنان و کودکان برای دولتمردان آمریکایی امری خوشایند و موجب افتخار تلقی شود و استفاده از تحریم علیه طیفی از کشورها مانند ایران، ونزوئلا، کوبا، چین و روسیه به یک اعتیاد دائمی تبدیل شده باشد. ملت ایران هرگز این جنایت‌ها و این جنایت‌کاران را نه فراموش می‌کند و نه می‌بخشد.

خانم‌ها؛ آقایان؛ رویکرد دولت کنونی آمریکا نسبت به برجام، نه تنها نقض قطع‌نامه ۲۲۳۱، بلکه تجاوز به حاکمیت و استقلال سیاسی و اقتصادی کلیه کشورهای جهان است.ایران با وجود خروج آمریکا از برجام تا مدت یک سال، همچنان نسبت به اجرای تمامی تعهدات هسته‌ای خود وفق برجام، وفادار بوده است. ما به احترام قطع‌نامه شورای امنیت، به اروپا فرصت دادیم تا به تعهدات تاریخی ما درفاندانه خود برای جبران خروج آمریکا عمل کند؛ ولی متأسفانه فقط را نه فراموش می‌کند و نه می‌بخشد.

شرق: روز گذشته حسن روحانی، رئیس‌جمهوری ایران، در مجمع عمومی سازمان ملل به سخنرانی پرداخت و شرط از سرگیری مذاکره را بازگشت آمریکا به برجام و رفع تحریم‌ها دانست. این مهم در حالی است که مقامات دیپلماتیک ایران در چند روز گذشته نیز به انحای مختلف به این مهم اشاره کرده‌اند. هرچند دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، دو روز گذشته با تکرار مواضع پیشینش ایران را متهم به حمایت از تروریسم کرد و با ادبیاتی نسبتاً تند سخن گفت. همه این سخنان و شروط مطروحه برای مذاکره احتمالی حکایت از هرجه مبهم‌شدن فضای دیپلماتیک دارد.

رمضان زاده: مهم‌ترین محور سخنرانی، ائتلاف منطقه‌ای بود
عبدالله رمضان‌زاده، سخنگوی دولت اصلاحات، مهم‌ترین موضوع صحبت‌های حسن روحانی در مجمع عمومی سازمان ملل را ائتلاف منطقه‌ای دانست و به «شرق» گفت: «مهم‌ترین موضوع سخنان آقای روحانی ائتلاف منطقه‌ای بود؛ رویکردی که کشورهای منطقه سال‌ها از آن غفلت کرده بودند. طرح این موضوع به معنای دعوت کشورهای منطقه به یک مذاکرات جامع است که نقش مهمی در ایجاد صلح در منطقه ایفا می‌کند. موضوع محوری دیگر سخنان رئیس‌جمهور مربوط به برجام بود. روحانی به صراحت این پیام را رساند که برای مذاکره در وهله نخست باید آمریکا به برجام بازگردد و در وهله دوم هدف مذاکره باید معلوم باشد.

او درباره سخنان ترامپ در سازمان ملل نیز گفت: در مقابل سخنان روحانی که با یک اندیشه و منطق همراه بود، دونالد ترامپ همان حرف‌های همیشگی را تکرار کرد و این نشان می‌دهد که دولت آمریکا در برابر منزوی نشدن ایران دچار کلافگی شده است. در این بین اروپایی‌ها سعی می‌کنند که نقش میانجی داشته باشند که رخدادهای مجمع عمومی امسال نشان داد که دولت‌های کشورهای اروپایی برای حل مناقشه توان لازم را ندارند».

سیاست

رئیس‌جمهوری در سازمان ملل متحد:

پاسخ ما به مذاکره تحت تحریم «نه» است

حرف‌های زیبایی شنیدیم و شاهد اقدامی نویدیم. اینک بر همگان ثابت شده است که آمریکا به تعهدات خود پشت می‌کند و اروپا از اجرای تعهداتش ناتوان است. ما حتی در اجرای بندهای ۲۶ و ۳۶ برجام، راهبرد گام‌به‌گام را در پیش گرفتیم و هنوز بر عهد خود به برجام، برج‌مانده‌ایم؛ اما صبر ایران هم حدی دارد؛ وقتی آمریکا قطع‌نامه سازمان ملل متحد را حرمت نمی‌گذارد، وقتی اروپا ناتوانی خود را به نمایش می‌گذارد، تنها راه، تکیه بر عزت، غرور و اقتدار ملی خودمان است.

ما را به مذاکره می‌خوانند؛ درحالی‌که خود از معاهده گریزان‌اند. ما با همین دولت فعلی آمریکا بر سر میز ۵+۱، در گفت‌وگو بودیم؛ اما آنها بر عهد سفیرِ خویش، خط بطلان کشیدند.

من به نمایندگی از ملت و کشورم، اعلام می‌کنم که: پاسخ ما به مذاکره تحت تحریم، نه است. دولت و ملت ایران، یک‌سال و نیم زیر شدیدترین تحریم‌ها، اسقامت کرده است و هرگز با دشمنی که می‌خواهد با سلاح فقر، فشار و تحریم ایران را به تسلیم وادار، مذاکره نخواهد کرد.

اگر پاسخ آری می‌خواهید، همان‌طور که رهبر معظم انقلاب اعلام کرده‌اند، تنها راه برای گفت‌وگو، بازگشت به تعهدات است. اگر نسبت به اسم برجام حساسیت دارید، به رسم آن بازگردید و به چارچوب قطع‌نامه ۲۲۳۱ شورای امنیت، متعهد باشید. تحریم‌ها را متوقف کنید تا راه گفت‌وگو باز شود.

من به‌روشنی می‌گویم؛ اگر به حداقل‌ها قانع هستید، ما هم به حداقل‌ها بسنده می‌کنیم. برجام، حداقل بود؛ چه برای شما و چه برای ما. اما اگر بیشتر می‌خواهید، باید بیشتر بپزدانید. اگر بر سر حرف می‌نهدید و کفالت خویش را خواسته از ایران دارید و آن، عدم ساخت و بهره‌گیری از سلاح هسته‌ای است، این امر با نظارت آژانس و بالاتر از آن، با فتوای رهبری ایران، حاصل است. فقط کافی است به جای نمایش مذاکره، به واقعیت مذاکره بازگردید. عکس یادگاری آخرین ایستگاه مذاکره است، نه اولین ایستگاه آن.

خانم‌ها؛ آقایان؛ ما در ایران، به رغم همه سنگ‌اندازی‌های دولت آمریکا، به حرکت در مسیر رشد و بزرزنگی اقتصاد و جامعه ایران، ادامه داده‌ایم و می‌دهیم. اقتصاد ایران در سال ۲۰۱۷، بالاترین نرخ رشد اقتصادی در جهان را همراه با کاهش مستمر نرخ تورم، تجربه کرد و امروز هم، با وجود انتهایات ناشی از عوامل خارجی در یک‌سال و نیم گذشته، بار دیگر به مسیر رشد و ثبات بازگشته است. رشد تولید ناخالص داخلی ایران، بدون نفت، در ماه‌های اخیر، مجدداً مثبت شده و تراز تجاری کشور، همچنان مثبت است.

حضار محترم؛ دکترین امنیتی جمهوری اسلامی ایران حفظ صلح و ثبات در خلیج فارس و تأمین آزادی و امنیت کشتی‌رانی در تنگه هرمز است. حوادث اخیر، این امنیت را به شکل جدی در خطر قرار داده است. امنیت و صلح در خلیج فارس، دریای عمان و تنگه هرمز را با مشارکت کشورهای این منطقه می‌توان تأمین کرد و جریان آزاد نفت و دیگر منابع انرژی را تضمین کرد، به شرط آنکه امنیت را چتری فراگیر در همه حوزه‌ها برای همه کشورها بدانیم.

بنا به مسئولیت تاریخی کشورم در حفظ امنیت، صلح، ثبات و پیشرفت در

منطقه خلیج فارس و تنگه هرمز، همه کشورهایی را که از تحولات خلیج فارس و تنگه هرمز متأثر می‌شوند، به «اتلاف امید» HOPE یعنی «ابتکار صلح هرمز» (Hormoz Peace Endeavor) دعوت می‌کنم.

هدف «اتلاف امید» ارتقای صلح، ثبات، پیشرفت و رفاه همه ساکنان حوزه تنگه هرمز و تفاهم متقابل و روابط صلح‌آمیز و دوستانه میان ایشان است. این ابتکار حوزه‌های مختلف همکاری مانند تأمین همگانی امنیت انرژی، آزادی کشتی‌رانی و انتقال آزادانه نفت و سایر منابع نسبت به کشورهای حوزه تنگه هرمز و فراتر از آن را در بر می‌گیرد.

«اتلاف امید» بر پایه اصول مهمی مانند پایدنی به اهداف و اصول ملل متحد، احترام متقابل، منافع متقابل، جایگاه برابر، گفت‌وگو و تفاهم، احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی، خدشه‌ناپذیری مرزهای بین‌المللی، حل‌وفصل مسالمت‌آمیز همه اختلافات و از همه مهم‌تر دو اصل بنیادین «عدم تجاوز» و «عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر» قرار دارد. حضور سازمان ملل متحد برای ایجاد یک چتر بین‌المللی در حمایت از «اتلاف امید» نیز امری ضروری است. وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران جزئیات بیشتری از ائتلاف امید را به اطلاع کشورها خواهد رساند.

خانم‌ها و آقایان

تشکیل هرگونه ائتلاف امنیتی، تحت هر عنوان در منطقه، با محوریت و فرماندهی نیروهای خارجی، مصادف با باز مداخله در امور منطقه است. رویکرد امنیتی‌سازی درایران‌وردی در تناقض با حق درانوردی آزاد و حق توسعه، و باعث تشدید تنش و پیچیده‌ترشدن شرایط است و صلح، امنیت و ثبات منطقه را تهدید می‌نماید.

امنیت منطقه ما با خروج نظامیان آمریکا، تأمین می‌شود و نه با سلاح و مداخله آنان. آمریکا پس از ۱۸ سال توانست اقدامات تروریستی را کاهش دهد، اما جمهوری اسلامی ایران فتنه داعش را به کمک ملت‌ها و دولت‌های همسایه، خاتمه داد. راه‌حل نهایی صلح و امنیت خاورمیانه: «دموکراسی در داخل» و دیپلماسی در خارج» است. امنیت را نمی‌توان خرید و توسط دولت‌های خارجی، تأمین کرد.

صلح و امنیت و استقلال همسایگان ما، صلح و امنیت و استقلال ماست. آمریکا همسایه ما نیست. این جمهوری اسلامی ایران است که همسایه شاساست و از دیرباز به ما موخته‌اند که «اول همسایه؛ آن‌گاه خانه». در روز واقعه، ما و شما تنها می‌مانیم. ما با هم همسایه‌ایم، نه با آمریکا!

آمریکا اینجاست، نه در خاورمیانه. وکالت وکیل هیچ ملتی و کفیل هیچ دولتی نیست. هیچ دولتی به دولت دیگر، وکالت نمی‌دهد و کفالت خویش را به دیگری نمی‌سپارد. اگر امروز شعله‌های آتش یمن، تا حجاز هم رزانه کشیده است، باید آتش‌افروز را جست و تنبیه کرد، نه اینکه بی‌گناهان را آماج تهمت‌ها و کینه‌ها قرار داد. امنیت عربستان با پایان دادن تجاوز به یمن، حاصل می‌شود، نه با دعوت از بیگانگان. ما حاضریم برای صلح از همه تولى ملی و اعتبار منطقه‌ای و اقتدار بین‌المللی خویش، مایه بگذاریم. راه‌حل صلح در جزیره‌العرب، امنیت در خلیج فارس و ثبات در خاورمیانه را باید در درون خاورمیانه جست‌وجو کرد و نه در بیرون آن. مسائل منطقه ما، بزرگ‌تر از آن است که آمریکا از عهده آن برآید. دولتی که حتی نتوانسته مسئله افغانستان و عراق و سوریه را حل کند و بانی افراط‌گری، طالبانی‌گری و داعشی‌گری بوده است؛ هرگز قادر به حل معضلات پیچیده‌تر امروز نخواهد بود.

همکاران گرامی؛ منطقه ما بر لبه پرتگاه ایستاده است؛ تاجایی‌که تنها یک اشتباه می‌تواند آتشنی بزرگ را برافروزد. ما دخالت تحریک‌آمیز بیگانگان را تحمل نمی‌کنیم و به هرگونه تعرض به امنیت و تمامیت سرزمینی خود، قاطعانه پاسخ می‌دهیم؛ اما راه جایگزین و مطلوب ما، همبستگی میان همه ملت‌های دارای منافع مشترک در خلیج فارس و منطقه هرمز است. این پیام ملت ایران است: بیابید به جای سرمایه‌گذاری در جنگ و خشونت، بر روی امید به یک آینده بهتر، سرمایه‌گذاری کنید. به عدالت برگردیم. به صلح، به قانون، به عهد و پیمان برگردیم و بالاخره به میز مذاکره بازگردیم.

امتیاز را برای او فراهم کنیم؟ بنابراین نگاه و موضع آقای روحانی در بحث مذاکره واقعی است . در بخشی دیگر از سخنرانی رئیس‌جمهور شاهد بودیم که او به نکته مهمی اشاره کرد و آن این پیشنهاد منطقی بود که اگر از برجام خارج شده‌ایم خب به قطع‌نامه ۲۲۳۱ برگردیم. اما سیاست صحیح دولت و نظام است و به همین روش باید در مقابل زیاده‌طلبی آمریکا ایستاد. مسئله بعدی طرح صلح هرمز است، واقعیت این است که در مناطق این‌چنینی در سراسر دنیا اینکه بخواهیم امنیت منطقه را کشورهای منطقه برقرار کنند سیاست شکست‌خورده‌ای است. در واقعیت دنیا، کشورهای کوچک به کشورهای بزرگ نظر مساعدی ندارند و این موضوع منحصر به خلیج فارس نیست برای نمونه در شرق آسیا هم این مشکل وجود دارد. در خلیج فارس نیز کشورهای کوچک منطقه از احتمال نگاه سوء کشورهای بزرگ، به دامن قدرت‌های بزرگ می‌روند تا اگر مشکلی رخ داد این قدرت‌ها در منطقه برای حمایت از آنها وارد عمل شوند. اینکه انتظار داشته باشیم این کشورها از این نگاه ترس و تردید دست بردارند و با هم و در کنار هم امنیت و صلح منطقه را تأمین کنند کمی دور از ذهن است. اما در صحبت‌های روحانی یک نوآوری وجود دارد و آن درگیرکردن سازمان ملل برای برقراری امنیت توسط کشورهای همسایه در منطقه خلیج فارس است؛ البته سازوکار ورود سازمان ملل هنوز مشخص نیست اما نقش سازمان ملل برای برقراری ائتلاف صلح هرمز اهمیتی بالایی دارد البته باید توضیح داده شود با چه ساز و کار و ترکیبی قرار است رخ دهد. به هرحال نظارت سازمان ملل یک نوآوری و حرف جدید است و غیر این صورت حرف برقراری صلح در هرمز توسط همسایگان و کشورهای منطقه حرفی است که ۴۰ سال است می‌زنیم و شواهد و قرائن در سراسر دنیا نشان می‌دهد فقط همکاری کشورها برای برقراری امنیت و صلح کافی نیست زیرا کشورها کوچک برای حفاظت از خود در برابر نگرانی‌ها آینده شده به دامن قدرت‌های دیگر می‌شوند و پایبند به طرح صلح نیستند.»

روزنه

مدعی جدید راه سوم از راه رسید پدر داماد احمدی‌نژاد متولی جبهه سوم

شرق: احمدی‌نژاد و یارانش حرفش را زدند اما پدر داماد عمل کرد. آنها مدعی در انداختن طرحی نو و راه سوم به جای اصلاح‌طلبی و اصولگرایی بودند اما حالا احمد خورشیدی، پدر داماد احمدی‌نژاد گفته است که ائتلافی تحت عنوان «جبهه سوم» با حضور ۱۲ تشکل سیاسی با محوریت خودش در تهران اعلام موجودیت کرده است. خورشیدی گفته است که هدفش برای انتخابات زمستان آتی شکستن ساختار قدیمی و دوقطبی (اصولگرا و اصلاح‌طلب) است. خورشیدی که خودش را دبیرکل جهادگران ایران اسلامی معرفی کرده، گفته است: «وقتی که فضای دوقطبی حاکم باشد، همه ارزش‌ها لباس سیاه یا سفید بر تن دارند و شما نمی‌توانید رنگ دیگری را متصور شوید. در چنین شرایطی برای حل مسائل و مشکلات اساسی کشور راه‌حلی‌های افراطی و تفراطی را تسخه می‌کنند که هر دو مضرت است و آسیب می‌زند و به راه‌حل معقولی اجازه مطرح‌شدن نمی‌دهند».

خارج‌نشینان برانداز شعراش را دادند اما اصولگرایان روی آن شنا کردند. از زمانی که شعار «اصلاح‌طلب اصولگرا دیکه تمومه ماجرا» بعد از رخدادهای زمستان ۹۶ همین به مجازی به ویژه توییتر ظنین انداخت و جذابیتی در داخل ایجاد کرد، برخی اصولگرایان هم به صرافت افتادند از این وضعیت به نفع خود استفاده کنند. آنها با نفی شناسنامه اصولگرایی و هویت سیاسی خود مدعی‌اند که اصولگرا نیستند شاید اقبال مردم را به دست آورند. برای همین به درازا درانداختن طرحی نو یا راه سوم و نفی دوگانه اصلاح‌طلبی و اصولگرایی هستند. از احمدی‌نژاد و یارانش که معتقدند اصلاح‌طلبی و اصولگرایی یکی است و باقی قالیباف که مدعی نواصولگرایی است و حتی بادامچیان هم گفته که دوران اصلاح‌طلبی و اصولگرایی تمام شده است، حتی عزت‌الله ضرغامی هم مدعی است که اصولگرا نیست؛ او مدعی است که سیاسون یا مردند یا نامرد، نه اصلاح‌طلب و اصولگرا. پرویز فتح، رئیس فعلی بنیاد مستضعفان، هم معتقد است که اصولگر نیست و این دسته‌بندی‌ها صحیح نیست. حالا هم پدر داماد رئیس‌جمهوری سابق که با او زاویه‌هایی پیدا کرده مدعی جبهه سوم شده است.

خورشیدی گفته که مشکل ما این است که از مطالبات مردم عقب هستیم. اصلاح‌طلبان متناسب با ذائقه مردم رفتار خود را تغییر می‌دهند و همیشه حاکم‌اند، ولی ما از این هنر بی‌بهره‌ایم بعد هم گفته که راهبر و استراتژی خط سوم هیچ ارتباطی به اصولگرایان ندارد؛ روی برخی اصولگرایان حساب باز نکنید چون آنها اصولگرا هم نیستند، بلکه کسانی هستند که در سال ۸۸ جا زدند و مواضع دو پهلو اتخاذ می‌کردند.

یکی از کلیدواژه‌هایی که اخیراً جریان اصولگرایی برای تمایز خود استفاده می‌کنند واژه انقلابی است. خورشیدی هم چنین ادعایی دارد: «ما انقلابی هستیم و با هیچ گروهی مقابله نمی‌کنیم ولی با آنها سازش هم نمی‌کنیم. به اصلاح‌طلب و اصولگرا اعتقاد نداریم بلکه معتقد به دو جریان هستیم، جبهه ارزشی- انقلابی و جریان غیرانقلابی. از نظر جبهه سوم هر خوبی خوب است حتی اگر رقیب باشد و چه بدی بد است حتی اگر دوست باشد». اخیراً غلامعلی حدادعادل هم گفته بود: «ما هم امروز اضرائی بر کلمه اصولگرایی نداریم و مراد ما از این انقلابی عمل‌کردن است». اصولگرایان که سال‌به‌سال در حال تعرض نام برای ائتلاف‌ها و جبهه‌های خود هستند، گویا هر ۲۰ سال یک‌بار هم نام جریان خود را عوض می‌کنند؛ راست، اصولگرا، انقلابی، اگرچه حدادعادل توضیح بیشتری درباره شاخص‌های انقلابی‌بودن اصولگرایان نداده است؛ اما کنش‌های هم‌کیشانش نشان می‌دهند که آنها دقیقاً خود را مصداق انقلابی می‌دانند. در واقع آنها از این تعبیر و کلام هم سوءاستفاده‌های جناحی خود را می‌برند آن هم با هدف کنارزدن رقیب در آینده به بهانه غیرانقلابی‌بودن. بیژن نواوه، از اعضای جبهه پایداری و علیرضا پناهیان، سخنور اصولگرایی که سخنانش اخیراً بسیار حاشیه‌ساز شده هم تفاسیر خود را از انقلابی‌بودن دارند و رقیب سیاسی را غیرانقلابی می‌دانند.

به گزارش ایرنا، جبهه سوم را احزابی مانند جمعیت حامیان ولایت به دبیرکلی دلاور صیامی، مجمع اینتارگران دفاع مقدس به دبیرکلی اسماعیل بیگ‌حمدی، جمعیت پیش‌کسوتان انقلاب اسلامی به دبیرکلی اسماعیل نادریان، جمعیت شهرستانی‌های مقیم پایتخت به دبیرکلی میرزایی، جمعیت جهادگران انقلاب اسلامی به دبیرکلی وهاب عزیزی، جمعیت شاهدان زاگرس به دبیرکلی رضا پارسیان‌نژاد، جامعه عشایری ایران به دبیرکلی اسماعیل بهزادی، جمعیت منظران مهدی(عج) به دبیرکلی مهدی فتحی‌آراد، جبهه پیروان زینب فهمیه خان‌محمدزاده، حامیان چله دوم انقلاب اسلامی به دبیرکلی سیدفاصل سیدی، جمعیت حامیان بیانیه گام دوم انقلاب اسلامی به دبیرکلی زهیر معصومی، جمعیت خدمت‌گزاران به دبیرکلی احمد خورشیدی تشکیل می‌دهند.